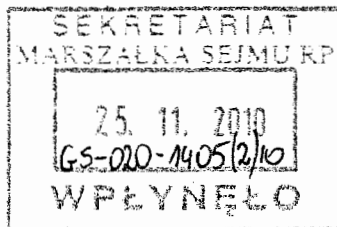

Warszawa, 25 listopada 2010 r.

PKPP/609 / 166 / BW/2010

Pan
Grzegorz SCHETYNA
Marszałek Sejmu

Sejmie

W nawiązaniu do pisma z dnia 22 listopada 2010 r. (nr GMS- WP-183-199/10) dotyczącego rozpoczęcia prac w Sejmie nad rządowym **projektem ustawy o kredycie konsumenckim**, która stanowi implementację do polskiego porządku prawnego Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan pragnie przedstawić swoje stanowisko w przedmiotowej sprawie.

Z poważaniem

Henryka Bochniarz
Prezydent
Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan

Opinia PKPP Lewiatan do projektu ustawy o kredycie konsumenckim (druk 3596)

Po dokonanej przez nas analizie ww. projektu chcielibyśmy zwrócić uwagę na następujące kwestie:

1. W opinii PKPP Lewiatan obecne brzmienie art. 49 przedmiotowej ustawy jest sprzeczne z art. 16 ust.1 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki, ponieważ wprowadza kryterium "proporcjonalności", nieznanne Dyrektywie, jak również zupełnie pomija zapis Dyrektywy, zgodnie z którym obniżka całkowitego kosztu kredytu dotyczy nie wszystkich kosztów wchodzących w skład całkowitego kosztu kredytu, a jedynie "odsetek i kosztów przypadających na pozostały okres obowiązywania umowy". Przewidziana w Dyrektywie obniżka nie dotyczy zatem tych kosztów, albo części kosztów, które przypadły na okres obowiązywania umowy przed dokonaniem jej przedterminowej spłaty. Obecne brzmienie art. 49 ustawy o kredycie konsumenckim sugeruje natomiast, iż obniżce podlegają wszystkie koszty kredytu, co należy uznać jako nieprawidłową implementację Dyrektywy. Pragniemy również zwrócić uwagę na fakt, iż uregulowanie prawne powyższej kwestii w innych krajach tj. w Niemczech, w Rumunii, na Węgrzech, w Czechach i na Słowacji nie przewiduje istnienia kryterium proporcjonalności. Jednocześnie zwracamy uwagę, że z pkt. 9 preambuły do Dyrektywy oraz z art. 22 Dyrektywy wynika, iż pełna harmonizacja oznacza, że w takim zakresie, w jakim przepisy zostały zharmonizowane w dyrektywie, państwa członkowskie nie mogą wprowadzać przepisów odmiennych od zapisów dyrektywy.

W związku z powyższym, aby usunąć nieścisłości wynikające z błędnej implementacji przepisów Dyrektywy, PKPP Lewiatan proponuje następujące brzmienie art. 49.:

"Art. 49. W przypadku, o którym mowa w art. 48 ust. 1, konsument ma prawo do obniżki całkowitego kosztu kredytu, na którą składają się odsetki i koszty wchodzące w skład całkowitego kosztu kredytu przypadające na pozostały okres obowiązywania umowy."

2. Pragniemy także zwrócić uwagę na fakt, iż przedkontraktowy i kontraktowy obowiązek informacyjny dot. stóp oprocentowania kredytu (art. 13 ust. 1 pkt 4 i art. 30 ust. 1 pkt 6) poprzez konieczność jednoczesnego określenia warunków jej zmiany z podaniem indeksu lub stopy referencyjnej może okazać się niewykonalny w praktyce, ponieważ nie wszystkie stopy oprocentowania kredytu odnoszą się do indeksu lub stopy referencyjnej rozumianej tak jak w słowniczku ustawy (art. 5 pkt. 9) np. LIBOR, WIBOR;

Mając na uwadze powyższe, PKPP Lewiatan proponuje następujące brzmienie art. 13 ust. 1 pkt 4.:

"Art. 13. ust. 1. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy przed zawarciem umowy o kredyt konsumencki zobowiązany jest podać konsumentowi na trwałym nośniku:

4) stopę oprocentowania kredytu oraz warunki jej zmiany."

3. PKPP Lewiatan stanowczo sprzeciwia się odejściu projektodawcy od przyjętych pierwotnie ustaleń wyrażonych w pierwszym projekcie Założeń do ustawy o kredycie konsumenckim, a dotyczących prawnokształtującego charakteru oświadczenia konsumenta i opowiedzenia się również za jego prawną bezskutecznością, jeżeli zostało złożone po zakończeniu stosunku prawnego związanego z umową o kredyt konsumencki. Szczególne wątpliwości w tym zakresie budzi projektowany art. 43 ust. 5, wskazujący, iż uprawnienie do skorzystania z

sankcji kredytu darmowego przysługuje konsumentowi także po wykonaniu umowy. Wyposażenie konsumenta w możliwość kwestionowania umowy po jej wykonaniu godzi bezpośrednio w pewność obrotu.

W związku z powyższym, proponujemy następujące brzmienie art. 45. oraz art. 46.:

"Art. 45. 1. W przypadku naruszenia przez kredytodawcę art. 29 ust. 1, art. 30 ust. 1 pkt 1 – 8, 10, 11, 14 – 17 i art. 31 – 33, konsument może, po złożeniu kredytodawcy pisemnego oświadczenia zwrócić kredyt wraz z odsetkami i innymi kosztami kredytu należnymi kredytodawcy pomniejszonymi o połowę, z zastrzeżeniem ust. 5, w terminie i w sposób ustalony w umowie.

2. Jeżeli kredytodawca w umowie nie określił zasad i terminów spłaty kredytu, konsument zwraca kredyt w równych ratach, płatnych co miesiąc, od dnia zawarcia umowy.

3. Jeżeli umowa o kredyt konsumencki nie przewiduje terminu spłaty kredytu, konsument zwraca kredyt w terminie:

1) pięciu lat – w przypadku kredytów konsumenckich do wysokości 80 000 zł;

2) dziesięciu lat – w przypadku kredytów konsumenckich powyżej 80 000 zł.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, konsument ponosi koszty ustanowienia zabezpieczenia kredytu przewidziane w umowie.

5. Konsument może złożyć kredytodawcy oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, nie później niż przed upływem jednego roku od dnia zawarcia umowy. "

"Art. 46. 1. W przypadku naruszenia przez kredytodawcę art. 35, konsument może, po złożeniu kredytodawcy pisemnego oświadczenia zwrócić kredyt bez odsetek i innych kosztów kredytu należnych kredytodawcy, z zastrzeżeniem ust. 2, za okres 1 roku poprzedzającego dzień złożenia tego oświadczenia oraz 3 lat następujących po złożeniu oświadczenia i w sposób ustalony w umowie.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, konsument ponosi koszty ustanowienia zabezpieczenia kredytu przewidziane w umowie.

3. Konsument może złożyć kredytodawcy oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, nie później niż przed upływem jednego roku od dnia zawarcia umowy. "

Biorąc pod uwagę całokształt przedstawionych argumentów, liczymy na to, iż Komisja Gospodarki przychyli się do postulowanych przez PKPP Lewiatan zmian. W szczególności zwracamy uwagę na fakt, iż część analizowanych regulacji, przewidzianych w projekcie ustawy o kredycie konsumenckim należy uznać za sprzeczne z zapisami Dyrektywy, co w przypadku uchwalenia ustawy w obecnej formie spowoduje nieprawidłową implementację Dyrektywy do polskiego porządku prawnego.

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan

Warszawa, dnia 25 listopada 2010 r.